

forværres denne af, at der generelt er et forholdsvis stort antal regningsklagesager.

Sigtet med nærværende lovforslag er på baggrund heraf at fastslå, at Telestyrelsen alene skal kunne henvisne sager til 1. instans behandling i Telebrugernævnet, hvor særlige forhold af bevismæssig karakter nødvendiggør dette. Det præciseres samtidig, at Telestyrelsen som led heri kan iværksætte supplerende tekniske undersøgelser, enten i eget regi eller under inddragelse af eksternt ekspertise.

Parallelt med denne præcisering af arbejdsdelingen mellem Telestyrelsen og Telebrugernævnet er det hensigten via en række initiativer af forebyggende karakter at søge antallet af regningsklagesager mindsket. Blandt de pågældende initiativer vil være en oplysningskampagne fra Telestyrelsens side m.h.p. at oplyse forbrugerne om de forskellige former for saldokontrolordninger m.v., der udbydes, om den risiko man løber for at få sin teleregning kraftigt forøget ved brug f.eks. af telefonsex-tjenester, der udbydes via udenlandske telefonnumre m.v., samt endelig om de eksisterende klagemuligheder i tilfælde af uenighed med teleselskabet. Derudover er det hensigten at udvide de nuværende bekendtgørelseskrav til teleselskaberne m.h.t. udbud af saldokontrol-ordninger m.v., således at disse tillige forpligtes til også at tilbyde forbrugerne en løbende udsvingskontrol på deres teleregning, således at forbrugeren straks kontaktes, hvis forbruget pludselig er markant større end normalforbruget.

4. Forpligtelse til at indgå tjenesteudbyderaftaler m.v.

Ud over de ovenfor nævnte dele af det reviderede ONP-direktiv vedr. taletelefoni, som har et generelt forbrugerbeskyttende sigte, indeholder det reviderede direktiv også en bestemmelse, hvis sigte er at fremme nye former for samtrafik og herunder give tjenesteudbydere særlig adgang til at benytte eksisterende infrastruktur, dvs. adgang til at kræve indgåelse af tjenesteudbyder-aftaler. Som et eksempel herpå kan nævnes aftaler om en gros indkøb af et vist antal trafikminutter på en eksisterende udbyders net m.h.p. videresalg heraf. Direktivets bestemmelser retter sig på dette punkt, ligesom samtrafiklovgivningen, imod udbydere med en stærk markedsposition. For så vidt angår en nærmere beskrivelse af den pågældende bestemmelse i direktivet henvises til afsnit C nedenfor, der indeholder en samlet gennemgang heraf, samt en oversigt over hvilke ændringer dette nødvendiggør i den gældende samtrafiklovgivning. Lovforslaget er udformet med sigte på gennemførelse heraf.

C. Forholdet til EU-retten

Med lovforslaget implementeres Europa-Parlamentets og Rådets reviderede og udbyggede direktiv 98/10/EF om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten og om udbud af forsyningspligttydelser på teleområdet under konkurrenceforhold. Direktivet har i overvejende grad karakter af totalharmonisering, men enkelte bestemmelser indebærer minimumsharmonisering og optionel harmonisering.

Udbygningen af direktivet omfatter 1) krav om at udbydere af offentligt tilgængelige telenet og teletjenester offentliggør fyldestgørende og ajourførte oplysninger til forbrugerne om deres standardvilkår og -betingelser, herunder overskuelige og præcise oversigter over deres priser samt oplysninger vedr. tekniske grænseflader og specifikationer, 2) krav om at alle forbrugere skal have en kontrakt med deres teleselskab, og minimumskrav til hvad denne kontrakt skal indeholde, herunder bestemmelser om leveringstider, kvalitets- og serviceniveau, vedligeholdelsesservice, erstatnings- og/eller tilbagebetalingsordninger m.v., 3) krav om at teledygtighederne sikres kompetence til at kræve ændringer i kontraktvilkår som nævnt m.h.p. at sikre overholdelse af direktivets bestemmelser, 4) krav om at det sikres, at forbrugerne gratis får stillet specificerede regninger til rådighed, og at de i forbindelse med nummerskift (herunder skift af selskab) tilbydes gratis faciliteter m.h.p. viderestilling af samtaler eller henvisning til nyt nummer, 5) regler om konsekvenserne af manglende betaling (ophør, afbrydelse m.v.), 6) hjemmel til at man fra teledygtighedernes side kan fastsætte kvalitetskrav til de offentligt tilgængelige tjenester, der udbydes på fastnet-området, og herunder hjemmel til at kræve regelmæssig opgørelse af om de fastsatte kvalitetsmålsætninger nås, 7) krav om at der som minimum fastsættes kvalitetskrav til forsyningspligtudbydere med mulighed for at udstrække denne regulering til alle udbydere med en stærk markedsposition, 8) detaljerede bestemmelser om forbrugernes rettigheder i relation til udbud af nummeroplysnings-tjenester, herunder disses ret til optagelse heri, til kontrol af oplysninger og til at forlange retning eller sletning af ukorrekte oplysninger, og 9) forsyningspligtbestemmelser, der skal sikre alle forbrugere adgang til mindst en nummeroplysnings-tjeneste.

Udover de ovenfor nævnte bestemmelser med generelt forbrugerbeskyttende sigte indeholder Europa-Parlamentets og Rådets reviderede og udbyggede direktiv om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten og om udbud af forsyningspligttydelser på teleområdet under